

PRAKTIJK-WEEKEND VOOR DE CURSISTEN-hulptrainer kajak

Na 4 zaterdagen van 's morgens 9 tot 's avonds 6 uur en 4 zondagen van 9 tot 13uur als cursisten hulptrainer les gevolgd te hebben, zou een verlengd weekend van 1 tot en met 4 november de bekroning zijn van ons vele zweet dat we reeds gelaten hadden. Het verlengde weekend had plaats in Michelau, een plaatsje in de Sûre vallei op + 8 km van Ettelbrück. We zouden 's morgens om half 8 aan de kano zijn om de boten te laden want om 11 uur moesten we ter plaatse zijn. Rond half 9 vertrok docent Paul Stinckens samen met Rita, Lut en Patrick. Schoten nog over : Rudi Thijs, Roger Van der Looy, Werner Jannis, Danny Peeten en Jeroen Seutens. Ons eerste oponthoud hadden wij bij Jeroen, die al zijn kleren nog moest bijeengrabbelen en inpakken. Toen moesten we Hendrik gaan wakker kloppen omdat Jeroen nog geen spatdek en geen helm had. Om 9 uur ging het dan toch richting Luxemburg. Een radio hadden we niet nodig want we zongen al de liederen die we kenden met als thema : "Ambiance in de keet". Om 11 uur daar zijn, in het begin geloofden we er nog in, maar toen Rudi zijn Golfke al een uur gereden had met 5 personen en veel bagage, besloot datzelfde Golfke om even aan de kant te gaan staan om te rusten. De inzittenden moesten noodgedwongen ook rusten en besloten om dan maar "ergens" een soepke te gaan drinken. Eenmaal in Luxemburg moesten we gaan zoeken naar hotel "Will's pull". Dat we een beetje te laat kwamen vonden we niet zo erg, maar toen het tegen

12u15 aanging, begonnen we te denken dat ze reeds bezig waren aan hun soep. Gelukkig waren we nog op tijd en dadelijk was de stilte in het hotel verbroken door al onze uitleg.

's Namiddags was er dan een eerste afvaart op een zeer smal riviertje, waar regelmatig laaghangende takken je helt passeerden. Om 17 uur was er een après-kajak waarna om 18 uur het avondmaal volgde. 's Avonds kwam Burny een toespraak geven. 't Schijnt een interessante toespraak geweest te zijn, zeker als je een redelijke dosis kennis van Frans bezat.

Om 22 uur begonnen wij pas te leven. Samen met 4 vaarders uit Leuven, die in Neerpelt de cursus gevolgd hadden, gingen we het plaatselijk uitgangsleven eens verkennen. Ons oog viel vlug op "The Moonlight". We hebben ons daar goed geamuseerd en als gast-vrije buitenlanders hebben we de eigenaars geholpen om hun zaak te sluiten. Maar.... door ons te laat komen 's morgens hadden wij een belangrijke briefing gemist, waarin werd verteld dat de deuren van het hotel om middernacht dicht gingen. Omdat wij de eigenaars nog geholpen hadden, waren we om "iets na twaalf" aan het hotel bij een gesloten deur. Wat kun je dan anders doen dan de eigenaar uit zijn bed ballen?

Vrijdagmorgen. Half 7 opstaan. 7 uur ochtendcross. 8 uur ontbijt. 8u15 uitbrander voor het nachtlawaai. 8u20 ons groepje houdt er de stemming in. 9 uur les. 12u15 middagmaal. 14uur afvaart van een rivier met een paar moeilijke stukken. 17 uur après-kajak 18 uur avondmaal 19 uur toespraak van Romain Engels. Werner en Danny waren er weer gloeiend aan en hebben Engels geen enkele keer ongelijk kunnen geven.

Na de toespraak van Engels besloten we ons hotel ook eens te steunen. Van 22 uur tot 24 uur dronken we gezellig een pintje in de plaatselijke café. Om middernacht werden de tapkranen gesloten en "of we zo vriendelijk wilden zijn om te gaan slapen". Lut en Rita waren al een tijdje slapen. En iemand van ons, zo vriendelijk als hij was, besloot onze "vedetjes" nog een nachtzoen te gaan geven. Nu waren er in dat hotel een paar grapjassen die meenden dat ze voor die deur een wandkast moesten zetten... Noodgedwongen moest hij dan in diezelfde kamer overnachten. Gelukkig voor hem stonden er 3 bedden in die kamer. Nu moest daar 's anderendaags om 6u30 de hotelbaas en de algemene leiding natuurlijk bij uitkomen. Nog maar eens een uitbrander en de zaterdag kon starten met zijn ochtendcross, lessen, afvaart en maaltijden.

En op zaterdagavond zouden de cursisten onderwezen worden in het eskimoteren na de deskundige uitleg, de prachtige voorbeelden en de kans om het zelf te proberen. (behalve voor Roger, die wegens tijdsgebrek helemaal niet in een boot zat)

Dat was omstreeks 22 uur ook afgelopen en Neerpelt bereidde zich voor op het Luxemburgse uitgangsleven. Omdat het zaterdag was zouden de hoteldeuren tot 01 uur open blijven. Daar hebben we ons, met een kleine Neerpeltse vertraging, dan ook aan gehouden. Want zondagvoormiddag zou er een wedstrijdafdaling plaats hebben. Neerpelt deed Neerpelt eer aan en haalde alle ereplaatsen naar zich toe. Op zondagnamiddag was er nog een evaluatie en dan richting Neerpelt.

Natuurlijk konden we dat hele stuk niet in één keer rijden, maar we stopten op de terugweg, toevallig (of niet?) op dezelfde plaats als op de heenrit...

Als je dit gelezen hebt, moet je niet denken dat wij daar 4 dagen niks anders gedaan hebben dan de boel overhoop zetten. Houdt al-

in het oog dat het dagschema er zo uitzag : 6u30 opstaan - 7u00 ochtendercross - 8u00 ontbijt - 9u00 tot 12u00 les (theorie) - 12u30 middagmaal - 13u30 tot 17u00 afdeling (praktijk) - 18u00 avondmaal - 19u00 tot 21u30 lessen (theorie) - 21u30 tot 24u00 vrij.

We hebben dus echt wel meer "cursus hulptrainer" gehad dan ontspanning.

Geloof je mij niet? Volg dan de hele cursus maar en dan praten we nog eens.

P.S. : Ondertussen slaagden al die cursisten hulptrainer kajak in hun examen en vanaf nu mogen ze "cursisten" weglaten.

DANNY

+++++